

[Statsministeren]

Siden betalingsbalancen fuldt ud skal rettes op de kommende år, er det afgørende, at vi formår at styrke eksporterhvervene og de produktioner, der konkurrerer med importen. Vi skal fortsat forbedre vore virksomheders konkurrenceevne og øge deres effektivitet. Der er mange elementer, som indgår i begrebet konkurrenceevne. En forstærket indkomstpølitik er et uundværligt led i den samlede politik.

Vi mener, at de fire års suspension af den automatiske dyrtidsregulering har været en helt afgørende forudsætning for, at lavinflationspolitikken er lykkedes. Og reallønnen har jo klaret sig godt under de nye vilkår. Regeringen mener, det er bedst, at den gamle form for dyrtidsregulering ikke genoplives. Men vi mener også, det er bedst for alle, hvis arbejdsmarkedets parter selv kan forhandle nye overenskomster igennem og finde frem til andre former for lønfastsættelse end de automatiske reguleringer.

Vi ville finde det tiltalende med en bedre beskyttelse af reallønnen for en bredere kreds af lønmodtagere. I de senere år under dyrtidsreguleringen var der jo ikke nogen særlig god garanti for de mange lønmodtagere, som var underkastet de stive lønsystemer. Her er et problem, men den lovgivning, som nu gennemføres, skal altså først og fremmest ses som en opfordring til arbejdsmarkedets parter. Prøv nu, om ikke I selv kan forhandle jer frem til noget, der på én gang er bedre for beskæftigelsen og for betalingsbalancen.

Ved siden af fortsat lavinflation skal vi formulere en ny vifte af positive elementer, som kan indgå i en forstærket og aggressiv industri- og erhvervspolitik. Kæmpeopgaven de kommende år bliver på alle måder at stimulere enhver form for erhvervsliv i Danmark. Vi har brug for ny vækst, og at en større del af vore produkter finder vej til de udenlandske markeder.

Vi skal arbejde videre med flaskehalsproblemerne, som bliver mere og mere mærkbare. Vi skal sikre, at øget produktion og mere beskæftigelse ikke bliver bremsede af mangel på kvalificerede medarbejdere med de rigtige specialuddannelser. Mangler man syv af dem, kan det tit være årsag til, at halvfjerds andre går glip af et job. Og derfor har vi også fortsat brug for mange omlægnings- og nyskabelser i vore uddannelser. Der skal sup-

pleres med mængder af nye omskolings- og efteruddannelsesstilbud.

Efter et stort forarbejde har regeringen netop fremlagt sin handlingsplan for forskning og udvikling. I denne regerings tid vil der med denne plan være reserveret yderligere ca. 3 mia kr. til ny forskning og udvikling. Den nye handlingsplan indeholder en strategi for ekspansion og fornyelse ind i 1990'erne. Den omfatter bl.a. finansiering af industrielle samarbejdsprojekter mellem flere virksomheder, hvor også forskningsinstitutionerne kan inddrages. Der satses på teknologiformidling og teknologihjemtagning fra udlandet. Der bliver tale om et massivt bioteknologisk forsknings- og udviklingsprogram med oprettelse af nye bioteknologiske forskningscentre.

Der bliver mulighed for støtte til forskergrupper, som arbejder på særligt lovende felter inden for grundforskningen, som kan lede til nye vækstområder. Og der vil blive oprettet et særligt forskerakademi og afsat flere penge til yngre forskere. Vi kommer til gennem de kommende år at forøge den danske forsknings- og innovationsindsats til det flerdobbelte. Det er både den offentlige forskning og virksomhedernes forskning, jeg tænker på.

Det næste store skub vil være, at regeringen i næste folketingssamling fremlægger en samlet plan for en langsigtet, dynamisk erhvervspolitik og en offensiv arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitik. I vort erhvervsliv får vi brug for mange omstillinger og fornyelser. Det bliver en hovedopgave, hvis jeg må sige det kort, at forbedre danske virksomheders muligheder for at opnå styrkepositioner, ikke mindst inden for nye produktionsfelter, der er i stadig vækst.

Folketinget har sandelig i årets løb ført mange udenrigs- og sikkerhedspolitiske debatter. Jeg skal derfor ved denne lejlighed begrænse mig til nogle få og samlende betragtninger. Det verdenspolitiske billede er uroligt og vanskeligt at overskue. Det er svært at pege på virkelig fremgang for de ideer om en fredelig og harmonisk verdensudvikling, som for 41 år siden dannede grundlag for De Forenede Nationers pagt. Tværtimod træder konfrontationstendenser skarpt frem i en række urolige brændpunkter. Jeg vil blot pege på det sydlige Afrika,